

PV281: Programování v Rustu

Obsah

1. Tokio
2. Serde
3. Síťové programování
4. Síťové programování v Tokiu
5. Knihovny pro práci s chybami

TOKIO

Připomenutí asynchronního programování

Při běžné blokující I/O operaci systém preemptivně sebere vláknu čas, protože čeká na dokončení operace.

V asynchronním programování jsou operace, které není možné ihned dokončit, přesunuty do pozadí a mezitím se vykonává jiný kód.

Takovým blokům kódu se říká **tasky**. Ty jsou běžně reprezentovány pomocí *green threadů*.

Tokio

Nejpoužívanější *asynchronní runtime* pro Rust.

Umožnuje asynchronní operace nad I/O a zjednodušuje síťové programování. (TCP, UDP, Unix sockety, dále timers, synchronizaci, různé plánovače, aj.)

Pro připomenutí: *std* poskytuje pouze rozhraní pro asynchronní programování, ale neposkytuje implementované funkce. Proto je potřeba zvolit některou z komunitních implementací.

Výhodou Tokia je výkon, spolehlivost, odzkoušenost a flexibilita.

K čemu nepoužívat Tokio

Paralelní výpočty

Tokio je určené pro scénáře, kdy jednotlivé úlohy čekají na I/O. Pokud potřebujete paralelizovat výpočty, můžete využít `rayon` nebo sami pracovat s `thready`. Rayon a Tokio můžete mixovat dohromady.

K čemu nepoužívat Tokio

Single requests

Pokud potřebujete poslat jeden požadavek a nemusíte jich paralelizovat několik současně, je otázka, jestli se vyplatí práce navíc s využitím Tokia a není lepší použít blokující volání. Nebude mezi nimi výkonostně rozdíl.

Tokio závislost

[package]

```
name = "my-crate"  
version = "0.1.0"
```

[dependencies]

```
tokio = { version = "1", features = ["full"] }
```

Použití Tokia

```
async fn say_world() {
    println!("world");
}

#[tokio::main]
async fn main() {
    // `say_world()` se ihned nespouští, async funkce jsou "lazy".
    let op = say_world();

    println!("hello");

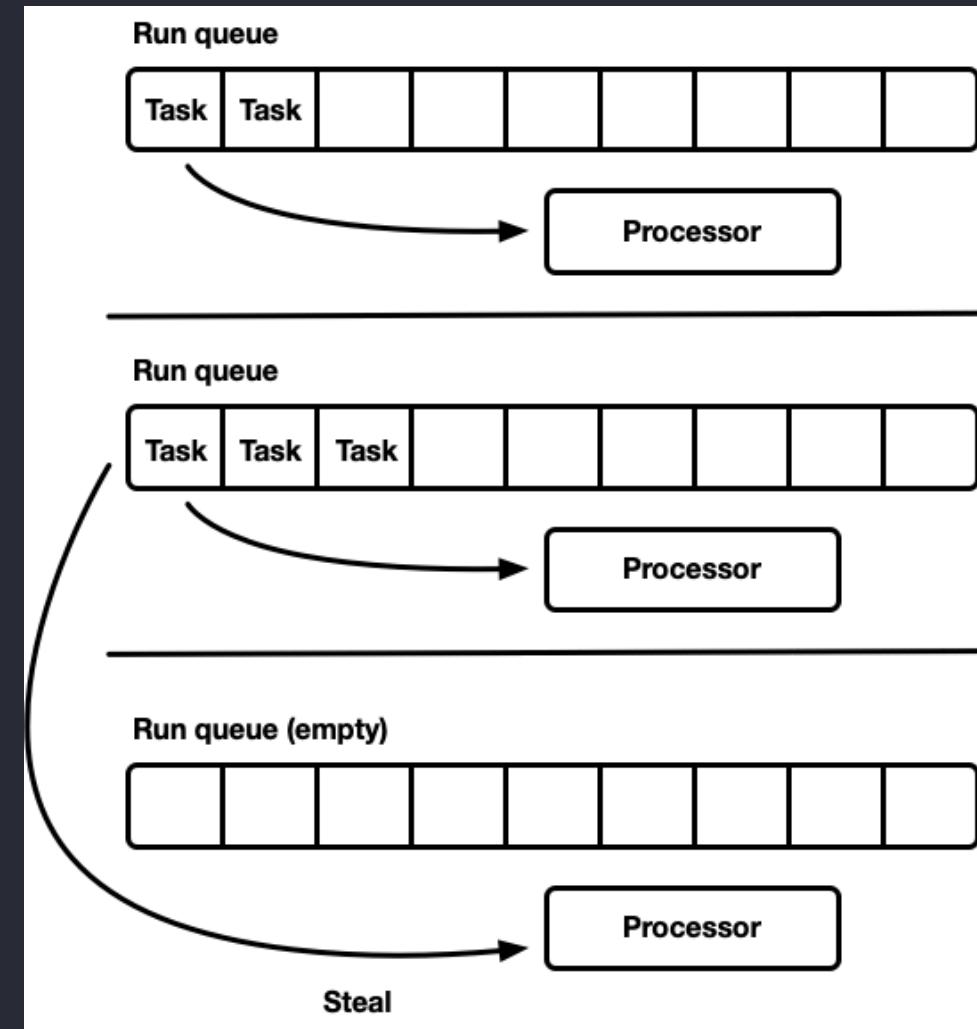
    // `.await` na `op` provede `say_world()` a počká na výsledek.
    op.await;
}
```

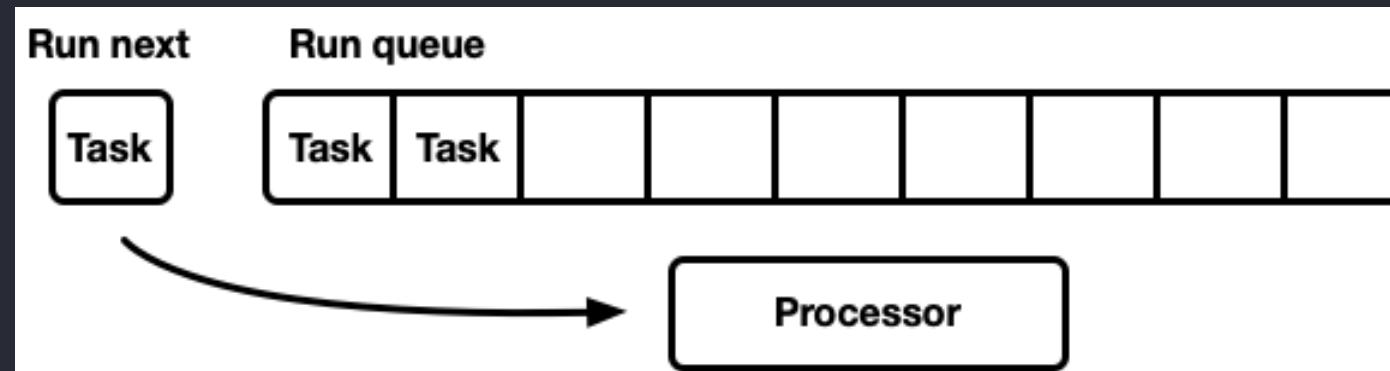
Makro #[tokio::main]

```
#[tokio::main]
async fn main() {
    println!("hello");
}
```

se makrem překonvertuje na

```
fn main() {
    tokio::runtime::Builder::new_multi_thread()
        .enable_all()
        .build()
        .unwrap()
        .block_on(async {
            println!("Hello world");
        })
}
```


Práce se soubory

Práce se soubory je paralelní, ale na úrovni OS není skutečně asynchronní.

Tokio spustí souborové operace jako blokující v samostatných vláknech.

Poznámka: neblokující operace najdete v crate `tokio_uring`.

Čtení ze souboru

```
use tokio::io::{self, AsyncReadExt};
use tokio::fs::File; // <- Note that we aren't using File from std.

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let mut f = File::open("foo.txt").await?;
    let mut buffer = Vec::new();

    // It's usually a bad idea to read the whole file at once, but this is just an example.
    f.read_to_end(&mut buffer).await?;

    Ok(())
}
```

Zápis do souboru

```
use tokio::io::{self, AsyncWriteExt};
use tokio::fs::File;

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let mut buffer = File::create("foo.txt").await?;

    buffer.write_all(b"some bytes").await?;

    Ok(())
}
```

Použití TCP socketu

```
use tokio::io::{self, AsyncReadExt, AsyncWriteExt};
use tokio::net::TcpListener;

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let mut listener = TcpListener::bind("127.0.0.1:6142").await.unwrap();

    loop {
        let (mut socket, _) = listener.accept().await?;

        tokio::spawn(async move {
            let mut buf = vec![0; 1024];

            loop {
                match socket.read(&mut buf).await {
                    Ok(0) => return, // Return value of `Ok(0)` signifies that the remote has closed
                    Ok(n) => {
                        if socket.write_all(&buf[..n]).await.is_err() {
                            return;
                        }
                    }
                    Err(_) => return,
                }
            }
        });
    }
}
```

crate tokio-uring

Využívá rozhraní io-uring v Linuxu
(nemá zatím podporu pro Windows)

Pozor: ne všechny Linux kernely jsou podporovány
(viz Requirements)

Rozhraní io-uring

Rozhraní asynchronních I/O operací, které **minimalizuje počet systémových volání**.

Rozhraní využívá dva ring buffery.
Jeden buffer slouží k předávání příkazů.
Druhý buffer k oznámení výsledku.

Buffery jsou sdílené mezi kernelem a user spacem.

Úkázka použití tokio-uring

```
use tokio_uring::fs::File;

fn main() -> Result<(), Box
```

Asynchronní mutex

```
use tokio::sync::Mutex; // <- Note that we aren't using Mutex from std.

async fn increment_and_do_stuff(mutex: &Mutex<i32>) {
    let mut lock = mutex.lock().await;
    *lock += 1;

    do_something_async().await;
} // <- Mutex lock goes out of scope here.
```

Problémy asynchronní synchronizace

Synchronizace je drahá. Proto se snažíme kód psát tak, aby byl nezávislý a nebylo třeba ho synchronizovat.

Pokud potřebujeme rychlejší implementace mutexu (nebo například podporu Windows XP), tak existuje crate [parking_lot](#).

Message passing channels

`mpsc` : multi-producer, single-consumer

`oneshot` : single-producer, single consumer

`broadcast` : multi-producer, multi-consumer

`watch` : single-producer, multi-consumer

Úkázkové implementace

Použití MPSC

```
use tokio::sync::mpsc;

#[tokio::main]
async fn main() {
    let (tx, mut rx) = mpsc::channel(32); // Create a new channel with a capacity of at most 32.

    let tx2 = tx.clone();

    tokio::spawn(async move {
        tx.send("sending from first handle").await;
    });

    tokio::spawn(async move {
        tx2.send("sending from second handle").await;
    });

    while let Some(message) = rx.recv().await {
        println!("GOT = {}", message);
    }
}
```

Použití broadcast

```
use tokio::sync::broadcast;

#[tokio::main]
async fn main() {
    let (tx, mut rx1) = broadcast::channel(16);
    let mut rx2 = tx.subscribe();

    tokio::spawn(async move {
        assert_eq!(rx1.recv().await.unwrap(), 10);
        assert_eq!(rx1.recv().await.unwrap(), 20);
    });

    tokio::spawn(async move {
        assert_eq!(rx2.recv().await.unwrap(), 10);
        assert_eq!(rx2.recv().await.unwrap(), 20);
    });

    tx.send(10).unwrap();
    tx.send(20).unwrap();
}
```

Lag na úrovni receiveru

Pokud dostaneme `RecvError::Lagged`, došlo ke ztrátě dat.

```
use tokio::sync::broadcast;

#[tokio::main]
async fn main() {
    let (tx, mut rx) = broadcast::channel(2);

    tx.send(10).unwrap();
    tx.send(20).unwrap();
    tx.send(30).unwrap();

    // The receiver lagged behind
    assert!(rx.recv().await.is_err());

    // At this point, we can abort or continue with lost messages

    assert_eq!(20, rx.recv().await.unwrap());
    assert_eq!(30, rx.recv().await.unwrap());
}
```

Stream

Asynchronní varianta k iterátorům. Bohužel zatím nejdou použít ve
for cyklu a musíme použít while let.

Místo metody into_iter() používáme její asynchronní obdobu
into_stream().

Po použití potřebujeme crate tokio-stream. Trait pro streamy
zatím není standardizovaný v std.

Zpracování streamu

```
use tokio_stream::StreamExt;

#[tokio::main]
async fn main() {
    let mut stream = tokio_stream::iter(&[1, 2, 3]);

    while let Some(v) = stream.next().await {
        println!("GOT = {:?}", v);
    }
}
```

Příklad: komunikace s Redis serverem

```
use mini_redis::{client, Result};
use tokio_stream::StreamExt;

async fn publish() -> Result<()> {
    let mut client = client::connect("127.0.0.1:6379").await?;
    client.publish("numbers", "1".into()).await?;
    client.publish("numbers", "two".into()).await?;
    client.publish("numbers", "3".into()).await?;

    Ok(())
}

async fn subscribe() -> Result<()> {
    let client = client::connect("127.0.0.1:6379").await?;
    let subscriber = client.subscribe(vec!["numbers".to_string()]).await?;
    let messages = subscriber.into_stream();

    pin!(messages);
    // ^ A value is pinned when it can no longer be moved in memory.
    // Callers of the value can be confident the pointer stays valid.

    while let Some(msg) = messages.next().await {
        println!("got = {:?}", msg);
    }

    Ok(())
}
```

```
#[tokio::main]
async fn main() -> Result<()> {
    tokio::spawn(async { publish().await });

    subscribe().await?;

    println!("DONE");

    Ok(())
}
```

```
# ...
```

[dependencies]

```
tokio = { version = "1", features = ["full"] }
tokio-stream = "0.1"
mini-redis = "0.4"
```

Serializace

Serializace

Převedení struktury nebo jiné reprezentace na textovou/binární/jinou formu.

V některých jazycích se jí říká *marshaling*.

Je to naprosto běžná úloha, kterou dneska potřebujeme ve všech programech. Například jde o převod dat do **JSONu**, který používáme ke komunikaci.

Obrácený proces je *deserializace*. Příkladem může být načtení **JSON** konfigurace ze souboru do struktury.

Serde

V tuto chvíli nejpoužívánější knihovna pro (de)serializaci.
Nemusí být vždy nejrychlejší, ale je odzkoušená a dobře
dokumentovaná.

Hlavní část dostupná v crate `serde`.
Jednotlivé formáty dostupné v samostatných crates,
např. `serde_json`, `serde_yaml`, ...

Primárně se spoléhá na *atributová makra*.

Serde závislosti

[package]

```
name = "my-crate"  
version = "0.1.0"
```

[dependencies]

```
serde = { version = "1.0", features = ["derive"] }  
serde_json = "1.0"
```

Serialize a deserialize

```
use serde::{Serialize, Deserialize};

#[derive(Serialize, Deserialize, Debug)]
struct Point {
    x: i32,
    y: i32,
}

fn main() {
    let point = Point { x: 1, y: 2 };

    let serialized = serde_json::to_string(&point).unwrap();
    println!("serialized = '{}'", serialized);

    let deserialized: Point = serde_json::from_str(&serialized).unwrap();
    println!("deserialized = '{:?}", deserialized);
}
```

```
serialized = '{"x":1,"y":2}'
deserialized = 'Point { x: 1, y: 2 }'
```

Různé konvence pojmenování

```
#[derive(Serialize)]
#[serde(rename_all = "camelCase")]
struct Person {
    first_name: String,
    last_name: String,
}
```

```
{
    "firstName": "Joe",
    "lastName": "Doe"
}
```

Reprezentace enum jako čísla

Použijeme crate `serde_repr`:

```
use serde_repr::*;

#[derive(Serialize_repr, Deserialize_repr, PartialEq, Debug)]
#[repr(u8)]
enum SmallPrime {
    Two = 2,
    Three = 3,
    Five = 5,
    Seven = 7,
}

fn main() -> serde_json::Result<()> {
    let j = serde_json::to_string(&SmallPrime::Seven)?;
    assert_eq!(j, "7");

    let p: SmallPrime = serde_json::from_str("2")?;
    assert_eq!(p, SmallPrime::Two);

    Ok(())
}
```

Výchozí hodnoty při deserializaci

```
#[derive(Deserialize, Debug)]
struct Request {
    // Use the result of a function as the default if "resource" is not included in the input.
    #[serde(default = "default_resource")]
    resource: String,

    // Use the type's implementation of `std::default::Default` if "timeout" is not included in the input.
    #[serde(default)]
    timeout: Timeout,

    // Use a method from the type as the default if "priority" is not included in the input.
    // It may also be a trait method.
    #[serde(default = "Priority::lowest")]
    priority: Priority,
}
```

Structure flattening

```
#[derive(Serialize, Deserialize)]
struct Pagination {
    limit: u64,
    offset: u64,
    total: u64,
}

#[derive(Serialize, Deserialize)]
struct Users {
    users: Vec<User>,

    #[serde(flatten)] // <- Flatten the contents of this field into the struct it is defined in.
    pagination: Pagination,
}
```

Přeskočení položky při serializaci

```
use serde::Serialize;
use std::collections::BTreeMap as Map;

#[derive(Serialize)]
struct Resource {
    // Always serialized.
    name: String,

    // Never serialized. Note that it will try to deserialize, use `skip_deserializing` or `default` then.
    #[serde(skip_serializing)]
    hash: String,

    // Use a method to decide whether the field should be serialized.
    #[serde(skip_serializing_if = "Map::is_empty")]
    metadata: Map<String, String>,
}
```

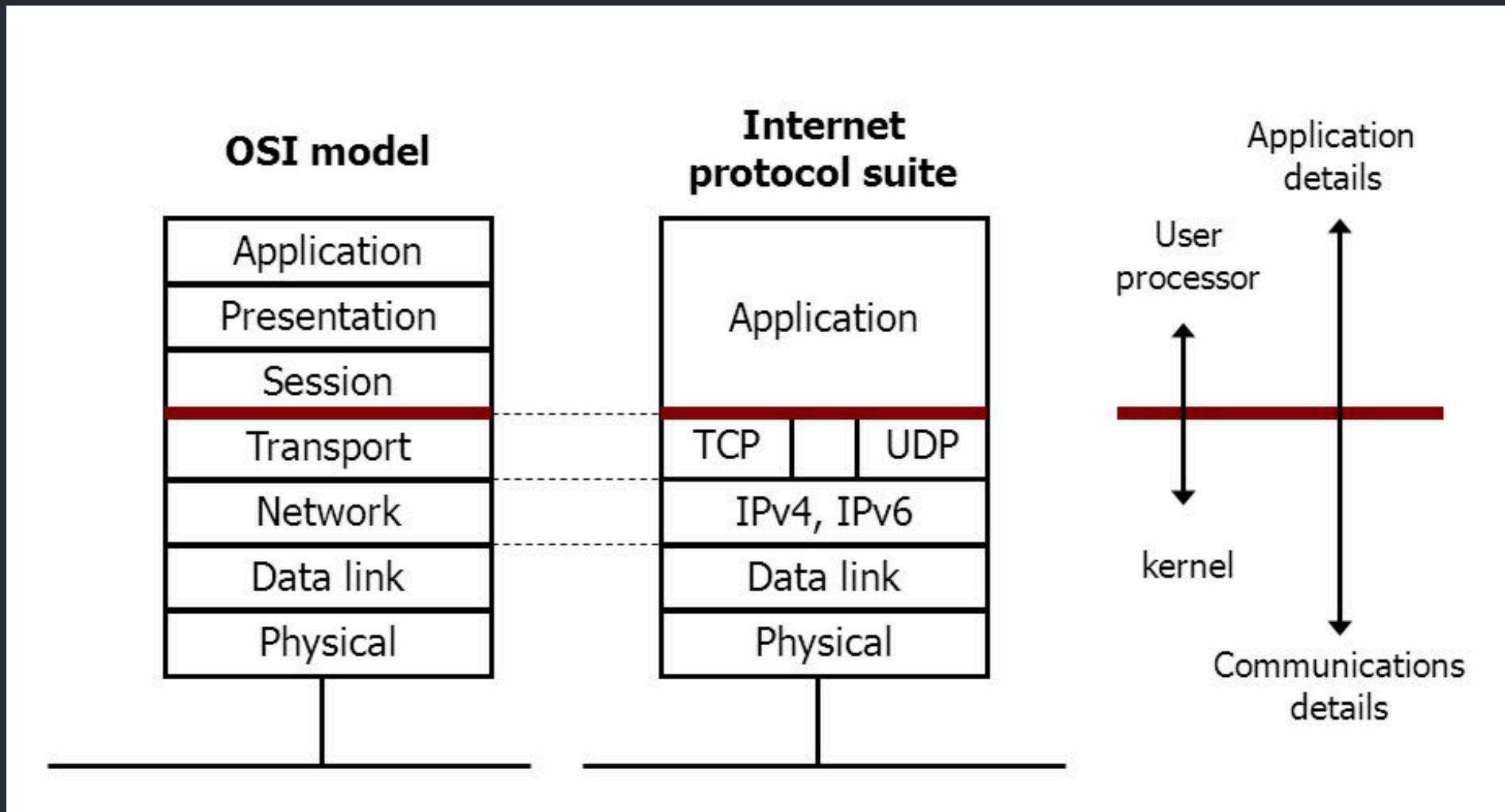
Vlastní serializace/deserializace

```
pub trait Serialize {
    fn serialize<S>(&self, serializer: S) -> Result<S::Ok, S::Error>
    where
        S: Serializer;
}

pub trait Deserialize<'de>: Sized {
    fn deserialize<D>(deserializer: D) -> Result<Self, D::Error>
    where
        D: Deserializer<'de>;
}
```

Sítové programování

OSI a TCP/IP

Adresování

Počítač

Počítač adresujeme pomocí *IP adresy*, která nám pro socketovou komunikaci stačí.

Pro veřejné služby chceme místo konkrétní IP použít *doménové jméno*, pro což potřebujeme A záznam na DNS.

Pro synonyma využijeme CNAME. Často je potřeba vytvořit i PTR záznam, např. kvůli mailu.

Aplikace

Aplikace má přidělené číslo portu.

Důležité IP adresy

Local loopback: 127.0.0.1

Privátní adresy

A: 10.0.0.0 – 10.255.255.255

B: 172.16.0.0 – 172.31.255.255

C: 192.168.0.0 – 192.168.255.255

Fallback adresy

169.254.0.0 – 169.254.255.255

Porty

- 0 – 1023 : *well-known porty*, bindnout je může pouze root
- 1024 – 49151 : *registrované porty*, některé z nich jsou vázané na konkrétní služby
- 49152 – 65535 : *dynamické* nebo také *privátní porty*

Sítové programování v Tokiu

UDP komunikace

Server i klient pracují s `UdpSocket`.

Získání socketu a provázání s portem: `bind`.

Komunikace *one to many* (strana serveru): `recv_from`, `send_to`.

Komunikace *one to one* (strana klienta): `recv`, `send`.

UDP server

```
use std::io;
use tokio::net::UdpSocket;

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let sock = UdpSocket::bind("0.0.0.0:8080").await?;
    let mut buf = [0; 1024];

    loop {
        let (len, addr) = sock.recv_from(&mut buf).await?;
        println!("{} bytes received from {}", len, addr);

        let len = sock.send_to(&buf[..len], addr).await?;
        println!("{} bytes sent", len);
    }
}
```

UDP klient

```
use tokio::net::UdpSocket;
use std::io;

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let sock = UdpSocket::bind("0.0.0.0:0").await?;

    let remote_addr = "127.0.0.1:8080";
    sock.connect(remote_addr).await?;
    let mut buf = [0; 1024];

    loop {
        let len = sock.recv(&mut buf).await?;
        println!("{} bytes received from {}", len, remote_addr);

        let len = sock.send(&buf[..len]).await?;
        println!("{} bytes sent", len);
    }
}
```

TCP komunikace

Strana serveru: `TcpListener`.

Pomocí `bind` naváže číslo portu.

Pomocí `accept` přijme připojení.

Strana klienta: `TcpSocket`.

Komunikace pomocí `TcpStream`.

TcpListener – server

```
use std::io;
use tokio::net::TcpListener;

async fn process_socket<T>(socket: T) {
    // Do work with socket here.
}

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let listener = TcpListener::bind("127.0.0.1:8080").await?;

    loop {
        let (socket, _) = listener.accept().await?;
        process_socket(socket).await;
    }
}
```

TCPSocket – klient

```
use std::io;
use tokio::net::TcpSocket;

#[tokio::main]
async fn main() -> io::Result<()> {
    let addr = "127.0.0.1:8080".parse().unwrap();

    let socket = TcpSocket::new_v4()?;
    let stream = socket.connect(addr).await?;

    Ok(())
}
```

TcpStream

```
use tokio::net::TcpStream;
use tokio::io::AsyncWriteExt;
use std::error::Error;

#[tokio::main]
async fn main() -> Result<(), Box<dyn Error>> {
    // Connect to a peer
    let mut stream = TcpStream::connect("127.0.0.1:8080").await?;

    // Write some data.
    stream.write_all(b"hello world!).await?;

    Ok(())
}
```

Read a write

```
use std::io::prelude::*;
use std::net::TcpStream;

fn main() -> std::io::Result<()> {
    let mut stream = TcpStream::connect("127.0.0.1:34254")?;

    stream.write(&[1])?;
    stream.read(&mut [0; 128])?;

    Ok(())
} // The stream is closed here as it's dropped.
```

Čtení ze streamu

```
use tokio::io::Interest, net::TcpStream;
use std::error::Error, io;

#[tokio::main]
async fn main() -> Result<(), Box<dyn Error>> {
    let stream = TcpStream::connect("127.0.0.1:8080").await?;

    loop {
        let ready = stream.ready(Interest::READABLE | Interest::WRITABLE).await?;

        if ready.is_readable() {
            let mut data = vec![0; 1024];

            // Try to read data, this may still fail with `WouldBlock` if the readiness event is a false positive.
            match stream.try_read(&mut data) {
                Ok(n) => println!("read {} bytes", n),
                Err(ref e) if e.kind() == io::ErrorKind::WouldBlock => { // <- Note the match guard and reference binding.
                    continue;
                }
                Err(e) => return Err(e.into()),
            }
        }
    }
} // <- This has to be done so the code fits on the slide.
```

Psaní do streamu

```
use tokio::io::Interest, net::TcpStream;
use std::error::Error, io;

#[tokio::main]
async fn main() -> Result<(), Box
```

Knihovny pro práci s chybami

crate anyhow

Poskytuje jednoduchou práci s chybami.
Funguje se všemi chybami implementující trait `std::error::Error`.

```
use anyhow::Result;

fn get_cluster_info() -> Result<ClusterMap> { // <- Všiměte si jednoho parametru místo dvou.
    let config = std::fs::read_to_string("cluster.json")?;
    let map: ClusterMap = serde_json::from_str(&config)?;
    Ok(map)
}
```

Pro odlišení od `std::result::Result` můžeme použít bez importu:

```
fn get_cluster_info() -> anyhow::Result<ClusterMap> { /* ... */ }
```

crate thiserror

Poskytuje atributové makro pro vytváření vlastních chyb.
Vygeneruje kód za překladu, díky tomu kód zůstává přehledný.

```
use thiserror::Error;

#[derive(Error, Debug)]
pub enum FormatError {
    #[error("Invalid header (expected {expected:?}, got {found:?}))")]
    InvalidHeader {
        expected: String,
        found: String,
    },
    #[error("Missing attribute: {0}")]
    MissingAttribute(String),
}
```

Dotazz'?

Děkuji za pozornost